

Teisingumo teorija

Autorius Džonas Roulsas

MP3 versija: https://bookskim.lt/mp3/lt/book/www.bookskim.lt_318_abstrakt-Teisingumo_teorija-D.mp3

Santrauka:

Johno Rawlso „Teisingumo teorija“ yra esminis politinės filosofijos veikalas, nubrėžiantis išsamią teisingumo ir sąžiningumo teoriją. Rawlsas teigia, kad teisingumas yra pirmoji socialinių institucijų dorybė ir kad teisinga visuomenė turėtų būti organizuota remiantis sąžiningumo ir lygybės principais. Jis siūlo du teisingumo principus: pirmasis yra vienodos laisvės principas, kuris teigia, kad visi piliečiai turėtų turėti lygias teises į pačias plačiausias pagrindines laisves, suderinamas su panašia laisve kitiems; antrasis – sąžiningų lygių galimybių principas, nurodantis, kad visi piliečiai turi turėti lygias galimybes tobulėti ir panaudoti savo talentus bei gebėjimus. Rawlsas taip pat teigia, kad socialinės ir ekonominės nelygybės turėtų būti išdėstytos taip, kad (a) būtų kuo naudingesnės mažiausiai pasiturintiems asmenims, ir (b) būtų priskirtos pareigoms ir pareigoms, atviroms visiems sąžiningų lygių galimybių sąlygomis. Rawlsas taip pat teigia, kad teisingumas reikalauja, kad pagrindinė visuomenės struktūra būtų reguliuojama principų rinkiniu, kurį pasirenka visuomenės nariai, esantys pirminėje lygybės padėtyje. Ši pradinė padėtis yra hipotetinė situacija, kai manoma, kad žmonės yra laisvi ir lygūs bei turi prieigą prie tos pačios informacijos. Rawlsas teigia, kad šioje pradinėje pozicijoje žmonės rinktųsi du teisingumo principus: pirmasis yra vienodos laisvės principas, kuris teigia, kad visi piliečiai turėtų turėti lygias teises į plačiausias pagrindines laisves, suderinamas su panašia laisve kitiems; antrasis – sąžiningų lygių galimybių principas, nurodantis, kad visi piliečiai turi turėti lygias galimybes tobulėti ir panaudoti savo talentus bei gebėjimus. Rawlsas taip pat teigia, kad teisingumas reikalauja, kad pagrindinė visuomenės struktūra būtų reguliuojama principų rinkiniu, kurį pasirenka visuomenės nariai, esantys pirminėje lygybės padėtyje. Jis teigia, kad šie principai turi būti parinkti taip, kad jie būtų abipusiai naudingi visiems visuomenės nariams, o jie turi būti parinkti sąžiningai ir nešališkai. Rawlsas taip pat teigia, kad teisingumas reikalauja, kad socialinė ir ekonominė nelygybė būtų išdėstyta taip, kad a) būtų naudinga mažiausiai pasiturintiems asmenims, ir b) būtų priskirta pareigoms ir pareigoms, atviroms visiems sąžiningų lygių galimybių sąlygomis. Teisingumo teorija yra klasikinis politinės filosofijos kūrinys, turėjęs didelę įtaką mūsų mąstymui apie teisingumą ir sąžiningumą. Rawlso argumentai buvo plačiai aptariami ir diskutuojami, o jo darbas turėjo įtakos formuojant viešąją politiką ir teisinius sprendimus. Rawlso teisingumo teorija yra galingas ir įtikinamas argumentas už teisingą visuomenę, ir ji išlieka svarbiu ir įtakingu politinės filosofijos darbu.

Pagrindinės idėjos:

#1. Skirtumų principas: Rawlsas siūlo, kad socialinė ir ekonominė nelygybė būtų išdėstyta taip, kad ji būtų kuo didesnė mažiausiai palankias sąlygas turintiems visuomenės nariams. Šis principas grindžiamas idėja, kad nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad būtų naudinga mažiausiai pasiturintiems asmenims, o bet kokia nelygybė turėtų būti didžiausia mažiausiai pasiturintiems asmenims.

Skirtumų principas, kurį pasiūlė Johnas Rawlsas savo knygoje „Teisingumo teorija“, teigia, kad socialinė ir ekonominė nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad ji būtų kuo didesnė mažiausiai palankias sąlygas turintiems visuomenės nariams. Šis principas grindžiamas idėja, kad nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad būtų naudinga mažiausiai pasiturintiems asmenims, o bet kokia nelygybė turėtų būti didžiausia mažiausiai pasiturintiems asmenims. Tai reiškia, kad bet kokia nelygybė turi būti išdėstyta taip, kad didžiausią naudą iš jų gautų mažiausiai pasiturintys visuomenės nariai. Šis principas grindžiamas idėja, kad visi turi turėti lygias galimybes pasinaudoti visuomenėje turimais ištekliais, o bet kokia nelygybė turi būti išdėstyta taip, kad didžiausią naudą iš jų gautų mažiausiai palankias sąlygas turintys visuomenės nariai. Skirtumų principas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos dalis, nes ji grindžiama idėja, kad visi turi turėti lygias galimybes pasinaudoti visuomenės turimais ištekliais. Šis principas taip pat grindžiamas idėja, kad bet kokia nelygybė turi būti išdėstyta taip, kad didžiausią naudą iš jų gautų mažiausiai palankias sąlygas turintys visuomenės nariai. Tai reiškia, kad bet kokia nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad

didžiausią naudą iš jų gautų mažiausiai pažeidžiami visuomenės nariai ir kad bet kokia nelygybė turėtų būti didžiausia mažiausiai palankias sąlygas turintiems asmenims.

#2. Pradinė pozicija: Rawlsas siūlo teisingumo principus pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki ir kad jiems nedarytų įtakos jokie konkrečiai asmens interesai.

Originali pozicija yra minties eksperimentas, kurį pasiūlė Johnas Rawlsas savo knygoje „Teisingumo teorija“. Šiame eksperimente Rawlsas siūlo teisingumo principus pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki ir kad jiems nedarytų įtakos jokie konkretūs asmens interesai. Rawlsas teigia, kad šioje hipotetinėje situacijoje asmenys rinktųsi teisingumo principus, pagrįstus sąžiningumo ir lygybės idėja. Jis mano, kad šie principai būtų pasirinkti siekiant užtikrinti, kad su visais būtų elgiamasi teisingai ir vienodai, nepaisant jų individualių aplinkybių. Rawlsas taip pat teigia, kad šie principai turėtų būti parinkti taip, kad būtų maksimaliai padidinta nepalankiausių visuomenės narių gerovė. Pradinė pozicija yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos sąvoka, nes ji yra jo argumento, kad teisingumas turi būti pagrįstas sąžiningumu ir lygybe, pagrindas. Rawlsas mano, kad pradinėje pozicijoje pasirinkti principai turėtų būti bet kokių visuomenės įstatymų ir politikos pagrindas, nes jie yra teisingiausias ir nešališkiausias būdas užtikrinti, kad su visais būtų elgiamasi vienodai. Naudodamas pradinę poziciją kaip atspirties tašką, Rawlsas teigia, kad įmanoma sukurti teisingą visuomenę, pagrįstą sąžiningumu ir lygybe.

#3. Nežinojimo šydas: Rawlsas siūlo teisingumo principus pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki ir kad jiems nedarytų įtakos jokie konkrečiai asmens interesai.

Nežinojimo šydas yra koncepcija, kurią pasiūlė Johnas Rawlsas savo knygoje „Teisingumo teorija“. Tai minties eksperimentas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad pasirinkti teisingumo principai būtų teisingi ir nešališki. Rawlsas siūlo teisingumo principus pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinktų principų nedarytų įtakos jokie konkretūs asmens interesai. Nežinojimo šydo idėja yra ta, kad kai asmenys nežino savo konkrečių interesų ir aplinkybių, jie labiau linkę pasirinkti teisingumo principus, kurie yra sąžiningi ir nešališki. Taip yra todėl, kad jiems nedaro įtakos jų pačių interesai, todėl jie labiau linkę rinktis visiems naudingus principus. Panaikindama individualių interesų įtaką, Nežinojimo šydas užtikrina, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki. Nežinojimo šydas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos sąvoka ir ji skirta užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki. Pašalindamas individualių interesų įtaką, Nežinojimo šydas užtikrina, kad pasirinkti principai būtų naudingi visiems. Tai svarbi Rawlso teisingumo teorijos samprata, kuria siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki.

#4. Laisvės prioritetas: Rawlsas teigia, kad nustatant teisingumo principus pagrindinams piliečių laisvėms turėtų būti teikiama pirmenybė prieš kitus aspektus. Taip siekiama užtikrinti, kad piliečiai turėtų laisvę siekti savo interesų ir tikslų be valstybės kišimosi.

Rawlsas teigia, kad nustatant teisingumo principus pagrindinams piliečių laisvėms turėtų būti teikiama pirmenybė prieš kitus aspektus. Taip yra todėl, kad jis mano, kad piliečiai turi turėti laisvę siekti savo interesų ir tikslų be valstybės kišimosi. Jis teigia, kad pagrindinės piliečių laisvės turi būti saugomos ir gerbiamos, o bet kokie šių laisvių apribojimai turi būti pateisinami įtikinamu viešuoju interesu. Jis taip pat teigia, kad pagrindinams laisvėms turėtų būti teikiama pirmenybė prieš kitus aspektus, tokius kaip ekonominis efektyvumas ar socialinė gerovė. Taip yra todėl, kad jis mano, kad piliečiai turi turėti galimybę siekti savo interesų ir tikslų be valstybės įsikišimo, o bet kokie šių laisvių apribojimai turi būti pateisinami įtikinamu viešuoju interesu. Rawlsas taip pat teigia, kad laisvės prioritetas turėtų atsispindėti valstybės struktūroje. Jis mano, kad valstybė turi būti struktūrizuota taip, kad gerbtų ir saugotų pagrindines piliečių laisves. Tai reiškia, kad valstybė neturėtų kištis į pagrindines piliečių laisves be įtikinamo viešojo intereso. Jis taip pat teigia, kad valstybė turi būti struktūrizuota taip, kad ji būtų atskaitinga piliečiams, reaguotų į jų poreikius ir interesus. Taip siekiama užtikrinti, kad valstybė netaptų slegianti ar tironiška. Apibendrinant, Rawlsas teigia, kad nustatant teisingumo principus laisvės prioritetui turėtų būti teikiama pirmenybė prieš kitus aspektus. Jis

mano, kad piliečiai turi turėti laisvę siekti savo interesų ir tikslų be valstybės įsikišimo, o bet kokie šių laisvių apribojimai turi būti pateisinami įtikinamu viešuoju interesu. Jis taip pat teigia, kad valstybė turi būti struktūrizuota taip, kad ji gerbtų ir saugotų pagrindines piliečių laisves, būtų atskaitinga piliečiams ir reaguotų į jų poreikius bei interesus. Taip siekiama užtikrinti, kad piliečiai turėtų laisvę siekti savo interesų ir tikslų be valstybės kišimosi.

#5. *Sąžiningų galimybių lygybės principas: Rawlsas teigia, kad socialinė ir ekonominė nelygybė turėtų būti sutvarkyta taip, kad ji būtų kuo didesnės naudos mažiausiai pažeidžiamiems visuomenės nariams. Šis principas grindžiamas idėja, kad nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad būtų naudinga mažiausiai pasiturintiems asmenims, o bet kokia nelygybė turėtų būti didžiausia mažiausiai pasiturintiems asmenims.*

Sąžiningų galimybių lygybės principas teigia, kad socialinė ir ekonominė nelygybė turi būti sutvarkyta taip, kad ji būtų kuo didesnės naudos mažiausiai pažeidžiamiems visuomenės nariams. Šis principas grindžiamas idėja, kad nelygybė turėtų būti išdėstyta taip, kad būtų naudinga mažiausiai pasiturintiems asmenims, o bet kokia nelygybė turėtų būti didžiausia mažiausiai pasiturintiems asmenims. Tai reiškia, kad tiems, kurie yra labiausiai nepalankioje padėtyje, turėtų būti suteikta didžiausia galimybė pasisekti, o bet kokia nelygybė turėtų būti struktūrizuota taip, kad nesudarytų papildomų nepatogumų tiems, kurie jau yra nepalankioje padėtyje. Šis principas grindžiamas idėja, kad visi turi turėti vienodas galimybes pasiekti sėkmės, nepaisant jų kilmės ar aplinkybių. Rawlsas teigia, kad šis principas turėtų būti taikomas visiems visuomenės aspektams, įskaitant švietimą, užimtumą ir prieigą prie išteklių. Jis teigia, kad nelygybės turėtų būti struktūrizuotos taip, kad jos nesudarytų papildomų nepatogumų tiems, kurie jau yra nepalankioje padėtyje. Tai reiškia, kad tiems, kurie yra labiausiai nepalankioje padėtyje, turėtų būti suteikta didžiausia galimybė pasisekti, o bet kokia nelygybė turėtų būti struktūrizuota taip, kad nesudarytų papildomų nepatogumų tiems, kurie jau yra nepalankioje padėtyje. Šis principas grindžiamas idėja, kad visi turi turėti vienodas galimybes pasiekti sėkmės, nepaisant jų kilmės ar aplinkybių. Rawlsas taip pat teigia, kad šis principas turėtų būti taikomas skirstant išteklius. Jis teigia, kad ištekliai turi būti paskirstyti taip, kad jie būtų kuo didžiausią naudą nepalankiausioje padėtyje esantiems visuomenės nariams. Tai reiškia, kad tiems, kurie yra labiausiai nepalankioje padėtyje, turėtų būti suteikta didžiausia prieiga prie išteklių ir kad bet kokia nelygybė turėtų būti struktūrizuota taip, kad nesudarytų papildomų nepatogumų tiems, kurie jau yra nepalankioje padėtyje. Šis principas grindžiamas idėja, kad visi turi turėti vienodas galimybes gauti išteklių, nepaisant jų kilmės ar aplinkybių.

#6. *Lygios laisvės principas: Rawlsas teigia, kad visi piliečiai turėtų turėti lygias teises į plačiausias pagrindines laisves, suderinamas su panašia visų laisvės sistema. Taip siekiama užtikrinti, kad visi piliečiai turėtų vienodas pagrindines teises ir laisves, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties.*

Lygios laisvės principas, kurį savo knygoje „Teisingumo teorija“ išdėstė Johnas Rawlsas, teigia, kad visi piliečiai turėtų turėti lygias teises į plačiausias pagrindines laisves, suderinamas su panašia visų laisvės sistema. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad visi piliečiai turėtų vienodas pagrindines teises ir laisves, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties. Rawlsas teigia, kad šis principas yra būtinas siekiant sukurti teisingą visuomenę, nes jis užtikrina, kad su visais piliečiais būtų elgiamasi vienodai ir teisingai. Jis taip pat teigia, kad šis principas turėtų būti taikomas visuose visuomenės aspektuose, įskaitant politinę, ekonominę ir socialinę sferą. Rawlsas mano, kad šis principas yra būtinas kuriant teisingą visuomenę, nes jis užtikrina, kad visi piliečiai turėtų vienodas pagrindines teises ir laisves. Jis teigia, kad šis principas turėtų būti taikomas visuose visuomenės aspektuose, įskaitant politinę, ekonominę ir socialinę sferą. Taip užtikrinama, kad visi piliečiai turėtų vienodas galimybes siekti savo tikslų ir svajonių, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties. Be to, šiuo principu taip pat užtikrinama, kad su visais piliečiais būtų elgiamasi vienodai ir teisingai, nepaisant jų kilmės ar aplinkybių. Apibendrinant galima pasakyti, kad Lygios laisvės principas, kaip išdėstė Johnas Rawlsas savo knygoje „Teisingumo teorija“, yra esminė teisingos visuomenės kūrimo dalis. Šis principas užtikrina, kad visi piliečiai turėtų vienodas pagrindines teises ir laisves, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties. Be to, šiuo principu taip pat užtikrinama, kad su visais piliečiais būtų elgiamasi vienodai ir teisingai, nepaisant jų kilmės ar aplinkybių. Šis principas yra būtinas kuriant visuomenę, kuri būtų teisinga ir teisinga visiems.

#7. Sąžiningumo principas: Rawlsas teigia, kad teisingumo principai turėtų būti pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki ir kad jiems nedarytų įtakos jokie konkretaus asmens interesai.

Sąžiningumo principas, kurį savo knygoje „Teisingumo teorija“ išdėstė Johnas Rawlsas, yra koncepcija, leidžianti manyti, kad teisingumo principus reikėtų pasirinkti hipotetinėje situacijoje, kai asmenys nežino apie savo konkrečius interesus ir aplinkybes. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti principai būtų teisingi ir nešališki ir kad jiems nedarytų įtakos jokie konkretūs asmens interesai. Rawlsas teigia, kad ši hipotetinė situacija, žinoma kaip pradinė pozicija, yra geriausias būdas užtikrinti, kad teisingumo principai būtų pasirinkti sąžiningai ir nešališkai. Pradinėje padėtyje asmenys yra racionalūs ir turi teisingumo jausmą, taip pat manoma, kad jie nežino savo konkrečių interesų ir aplinkybių. Tai leidžia jiems priimti sprendimus, pagrįstus tik tuo, kas yra teisinga ir teisinga, be įtakos jų pačių asmeniniams interesams. Sąžiningumo principas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos sąvoka, nes ji užtikrina, kad teisingumo principai būtų pasirinkti sąžiningai ir nešališkai. Tai svarbu, nes taip užtikrinama, kad teisingumo principai būtų parenkami taip, kad būtų naudingi visiems asmenims, nepaisant konkrečių jų interesų ar aplinkybių. Užtikrindama, kad teisingumo principai būtų pasirinkti sąžiningai ir nešališkai, Rawlso teisingumo teorija užtikrina, kad su visais asmenimis būtų elgiamasi vienodai ir teisingai, nepaisant jų konkrečių interesų ar aplinkybių.

#8. Demokratinės lygybės principas: Rawlsas teigia, kad visi piliečiai turėtų turėti lygias teises dalyvauti formuojant teisingumo principus. Taip siekiama užtikrinti, kad visi piliečiai turėtų vienodą nuomonę formuojant įstatymus ir politiką, reguliuojančią jų gyvenimą.

Demokratinės lygybės principas yra kertinis Johno Rawlso teisingumo teorijos akmuo. Rawlsas teigia, kad visi piliečiai turi turėti lygias teises dalyvauti formuojant teisingumo principus. Taip siekiama užtikrinti, kad visi piliečiai turėtų vienodą nuomonę formuojant įstatymus ir politiką, reguliuojančią jų gyvenimą. Rawlsas mano, kad šis principas yra būtinas teisingai visuomenei, nes jis užtikrina, kad visi piliečiai turėtų lygias galimybes daryti įtaką sprendimams, turintiems įtakos jų gyvenimui. Jis teigia, kad šis principas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad visuomenės įstatymai ir politika būtų teisingi ir teisingi bei atspindėtų visų piliečių interesus. Rawlsas taip pat teigia, kad šis principas yra būtinas siekiant užtikrinti, kad visuomenės įstatymai ir politika nebūtų šališki jokiai grupei ar individui. Jis mano, kad jei visi piliečiai turės vienodą teisę dalyvauti formuojant teisingumo principus, tai visuomenės įstatymai ir politika greičiausiai atspindės visų piliečių, o ne tik kelių privilegijuotųjų interesus. Tai savo ruožtu padės užtikrinti, kad visuomenės įstatymai ir politika būtų teisingi ir teisingi bei nebūtų šališki jokiai grupei ar asmeniui. Demokratinės lygybės principas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos dalis ir būtina teisingai visuomenei. Užtikrindamas, kad visi piliečiai turėtų lygias teises dalyvauti formuojant teisingumo principus, šis principas padeda užtikrinti, kad visuomenės įstatymai ir politika būtų teisingi ir teisingi, atspindėtų visų piliečių interesus.

#9. Bendrojo gėrio principas: Rawlsas teigia, kad teisingumo principai turėtų būti parinkti taip, kad būtų maksimaliai padidintas visų piliečių bendrasis gėris. Taip siekiama užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo didesniai skaičiui piliečių.

Bendrojo gėrio principas, kaip savo knygoje „Teisingumo teorija“ išsakė Johnas Rawlsas, yra idėja, kad teisingumo principai turi būti parinkti taip, kad būtų maksimaliai padidintas visų piliečių bendrasis gėris. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo didesniai skaičiui piliečių. Rawlsas teigia, kad teisingumo principai turi būti parinkti taip, kad būtų sąžiningas ir teisingas, ir būtų atsižvelgta į visų piliečių interesus. Jis mano, kad teisingumo principai turi būti parinkti taip, kad būtų naudingi kuo didesniai skaičiui piliečių, būtų atsižvelgta į nepalankiausių asmenų interesus. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo didesniai skaičiui piliečių ir kad būtų atsižvelgta į nepalankiausių asmenų interesus. Rawlsas taip pat teigia, kad teisingumo principai turėtų būti parinkti taip, kad atitiktų teisingos visuomenės vertybes. Jis mano, kad teisingumo principai turi būti parenkami taip, kad atitiktų teisingos visuomenės vertybes ir kad būtų atsižvelgta į nepalankiausių asmenų interesus. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo didesniai skaičiui piliečių ir kad būtų atsižvelgta į nepalankiausių asmenų interesus. Bendrojo gėrio principas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos dalis ir yra skirta užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo

didesniam skaičiui piliečių. Šis principas skirtas užtikrinti, kad būtų atsižvelgta į nepalankiausių žmonių interesus, o pasirinkti įstatymai ir politika būtų naudingi kuo didesniam skaičiui piliečių. Šiuo principu siekiama užtikrinti, kad pasirinkti įstatymai ir politika būtų teisingi ir teisingi bei būtų atsižvelgiama į visų piliečių interesus.

#10. Socialinės vienybės principas: Rawlsas teigia, kad teisingumo principai turi būti parinkti taip, kad būtų skatinama socialinė vienybė ir piliečių solidarumas. Taip siekiama užtikrinti, kad piliečiai galėtų dirbti kartu siekdami bendrą tikslą ir skatindami bendrą gėrį.

Socialinės vienybės principas yra svarbi Johno Rawlso teisingumo teorijos sąvoka. Rawlsas teigia, kad teisingumo principai turėtų būti parinkti taip, kad būtų skatinama piliečių socialinė vienybė ir solidarumas. Taip siekiama užtikrinti, kad piliečiai galėtų dirbti kartu siekdami bendrą tikslą ir skatindami bendrą gėrį. Rawlsas mano, kad socialinė vienybė yra būtina teisingai visuomenei, nes ji leidžia piliečiams bendradarbiauti ir bendradarbiauti siekiant bendrojo gėrio. Jis teigia, kad socialinė vienybė yra būtina tam, kad visuomenė galėtų tinkamai funkcionuoti ir kad su visais piliečiais būtų elgiamasi teisingai ir vienodai. Rawlsas teigia, kad socialinė vienybė turėtų būti pagrįsta teisingumo principais, kurie pasirenkami sąžiningu ir teisingu būdu. Jis mano, kad teisingumo principai turi būti parinkti taip, kad būtų naudinga visiems piliečiams, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties. Jis taip pat mano, kad teisingumo principai turi būti parenkami taip, kad būtų gerbiama asmenų autonomija ir leistų jiems siekti savo interesų. Rawlsas mano, kad socialinė vienybė turėtų būti grindžiama teisingumo principais, kurie pasirenkami taip, kad būtų naudinga visiems piliečiams, nepaisant jų socialinės ar ekonominės padėties. Socialinės vienybės principas yra svarbi Rawlso teisingumo teorijos sąvoka. Juo siekiama užtikrinti, kad piliečiai galėtų dirbti kartu siekdami bendrą tikslą ir skatindami bendrą gėrį. Rawlsas mano, kad socialinė vienybė yra būtina teisingai visuomenei, nes ji leidžia piliečiams bendradarbiauti ir bendradarbiauti siekiant bendrojo gėrio. Jis teigia, kad socialinė vienybė yra būtina tam, kad visuomenė galėtų tinkamai funkcionuoti ir kad su visais piliečiais būtų elgiamasi teisingai ir vienodai.